

РЕШЕНИЕ

№ 1350

гр. Варна , 28.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и осми юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Светла В. Пенева
Членове:	Красимир Т. Василев Невин Р. Шакирова

като разглежда докладваното от Красимир Т. Василев Въззивно гражданско дело № 20213100501857 по описа за 2021 година

Производството по делото е по Глава 39 от ГПК, с правно основание чл.435 ал.2 ГПК, и е образувано по жалба от ХР. ИВ. Д., чрез адв.Л. и Маркова, срещу действията на ЧСИ И.Станчева, рег.№ 712 - налагане на заповест върху трудово възнаграждение по изп.дело № 12/2021 година, при твърдения, че същия се явява несеквестрируем.

В жалбата, която е насочена против изпълнителното действие се обръща внимание, че съобразно установената и приложена практика на съдилищата този доход се явява несеквестрируем и служи за „Лишения от свобода“ за задоволяване на неговите лични нужди.Като се излагат правни аргументи в тази насока и се цитира съдебна практика, се настоява съдът да отмени изпълнителното действие.

Против жалбата е постъпил отговор от страна на НАП-София, с което се настоява съдът да потвърди заповеста, като извежда аргументи, че този доход не е несеквестрируем.

В мотивите си ЧСИ И.Станчева сочи, че жалбата се явява изцяло неоснователна, т.к. е изрична практика по въпроса; отделно тя сочи, че нормата на чл.78 ал.3 от ЗИНЗС дава право да се насочва изпълнение към дохода, които получава всеки „Лишен от свобода“, като при наличието на задължението за издръжка изпълнението може да е върху целия доход.

След като се запозна с жалбата, съдът приема, че е частично основателна, и съображенията са следните:

По молба на вискателя – НАП, на базата на изп.лист по НОХД №

5160/2015 година е издаден ИЛ против Длъжника Д., за посочената в него сума от 230 /двеста и тридесет/ лева, като на по – късен етап е била присъединена и Държавата за сумата от 3 194.45 лева.

На Длъжника е била връчена ПДИ, като са предприети и действия по Запор върху трудовото възнаграждение, което той получава в Затвора. От приложените материали става ясно, че Длъжника е изразил несъгласие с наложения заповор, като той е счел, че сумата която получава е несеквестрируема и върху нея не може да се извършват удържки.

Жалбата е частично основателна!

По смисъла на ТР № 2 от 2015 година на ВКС, длъжникът може да упражни чрез жалба правото си на закрила поради несеквестрируемост на вземането, върху което е насочено изпълнението до изтичането на едноседмичния срок от връчването на съобщението за наложения заповор върху изцяло несеквестрируемо или друго вземане, върху което не се допуска принудително изпълнение, а когато заповорът не е съобщен на длъжника или е наложен върху частично несеквестрируемо вземане - от узнаването, че третото задължено лице е платило на съдебния изпълнител или отказва да плати на длъжника поради наложения заповор.

Съгласно дадените в ТР 2 от 2015 година разяснения, насочването на изпълнението се обжалва, когато в жалбата длъжникът се позовава на **несеквестрируемост** (пълна или частична) на заповорено или възбранено имущество за събирането на определено парично вземане. По такава жалба съдът е длъжен да се произнесе, секвестрируем ли е имущественият обект за събирането на предявеното вземане. В жалбата може да са изложени оплаквания и да се иска отменяването на някои действия - заповор, възбрана, опис, оценка, назначаване на пазач, насрочване на продан и др. Съдът се произнася по тези искания само доколкото посочените отделни изпълнителни действия са несъвместими с несеквестрируемостта и в този смисъл я нарушават. **Отделното обжалване на тези действия не е допустимо.** Ако приеме наличието на несеквестрируемост, съдът отменя всички изпълнителни действия, които нарушават (несъвместими са с) несеквестрируемостта и без да е отправено изрично искане за това: отменя наложения заповор върху несеквестрируеми потребими вещи, върху изцяло несеквестрируемо вземане (като указва за кои кредиторови вземания важи тя) или указва, как се определя секвестрируемата част при частична несеквестрируемост, без да

отменя запора; отменя постановлението за назначаване на пазач или насрочването на публична продажба на несеквестрируема непотребима вещ.

В конкретния случай обаче се атакува изпълнително действие – заповед върху трудово възнаграждение, получавано в Затвора със съображения за несеквестрируемост.

По смисъла на чл.446 ГПК при принудително изпълнение насочено върху трудовото възнаграждение или върху друго каквото и да е възнаграждение за труд, както и върху пенсия, чиито размери са над минималната работна заплата удържките се извършват в размерите посочени в т. 1 до 3 вкл. на разпоредбата. От мотивите на този текст става ясно, че доходите, посочени в чл. 446, ал. 1 от ГПК са частично секвестрируеми, от което следва, че наложеният върху тях заповед обхваща само секвестрируемата част. В ТР се приема, че несеквестрируемият минимум е определен абсолютно - в размер на минималната работна заплата /МРЗ/ и това се отнася както за всяко възнаграждение за труд, така и за пенсията, тъй като няма основание да се приеме, че законодателят третира различно длъжниците, които получават доходи от полагането на труд от тези, които получават доходи от пенсия. Приема се също, че каквото и да е източникът на дохода, абсолютно несеквестрируемата част е еднаква за всички длъжници и това е МРЗ, а секвестрируемата част е определена относително и по различен начин според величината на дохода и в зависимост от това дали длъжникът е с деца, които той издържа.

В съответствие с нормата на чл.78 от ЗИНЗС за всяка работа извън доброволния неплатен труд и дежурствата по поддържане на реда и хигиената лишените от свобода получават определена част, но не по-малко от 30 на сто от възнаграждението за изработеното. Съгласно текста на чл.78 ал. 3 на същата разпоредба на лишените от свобода **могат да се правят удържки съгласно действащите закони, но не повече от 2/3 - две трети от полагащото им се възнаграждение, като това ограничение не се отнася за удържките по задължение за издръжка.** Тези удържки – виж чл.57 ал.1 от ПП ЗИНЗС се изчисляват по реда на чл. 446 от Гражданско-процесуалния кодекс върху цялото възнаграждение за положения труд, **но не могат да надвишават 2/3 от онази негова част, която съгласно заповедта по чл. 78, ал. 2 от ЗИНЗС се полага на лишения от свобода, след като от нея се приспадат данъците.**

Действително е налице противоречива практика на съдилищата по този въпрос, но настоящата инстанция споделя виждането, че както цитираното ТР, така и разпоредбата на чл. 446 от ГПК не намират приложение по отношение на възнаграждението за труд на лицата, изтърпяващи наказание "Лишаване от свобода", тъй като нормата на чл.

78, ал. 3 от ЗИНЗС, като специална дерогира приложението на нормата н а чл. 446 от ГПК относно несеквестрируемия минимум на възнаграждението. Изхождайки от целта на разпоредбата на чл. 446, ал. 1 от ГПК, която определя несеквестрируемостта върху определен размер от доходите на длъжника с цел осигуряване екзистенциален минимум за гарантиране живота и физическото оцеляване на длъжника и семейството му и при съобразяване на разпоредбата н а чл. 84 от ЗИНЗС, която гарантира осигуряване на екзистенциален минимум на лицето, изтърпяващо наказание "Лишаване от свобода", ВОС счита, че по отношение на лицата, изтърпяващи наказание "Лишаване от свобода" **несеквестрируема част от доходите от труд се определя по чл. 57, ал. 1 от ППЗИНС вр. с чл. 78, ал. 3 от ЗИНЗС в размер на 1/3 от полагащото се месечно възнаграждение, без значение от неговия размер, а не в размер на МРЗ като абсолютен минимум, определен в чл. 446, ал. 1 от ГПК.** Или казано с други думи секвестрируемата част от този доход е в размер на 2/3, а несеквестрируемата част е 1/3 от месечното трудово възнаграждение.Ето защо наложения заповор следва да се отмени за разликата **над 2/3** от полагащото се месечно трудово възнаграждение на лишения от свобода ХР. ИВ. Д..

Предвид изложеното и на основание чл.437 ал.2 от ГПК, съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по Жалба Вх.№ 10465 от 22.06.2021 година на ХР. ИВ. Д., ЕГН *****, чрез адв.Л. и Маркова, действията на ЧСИ И.Станчева, рег. № 712 - налагане на Заповор върху трудово възнаграждение **за разликата над 2/3** от полагащото се месечно трудово възнаграждение на лишения от свобода, по изп.дело № 12/2021 година, поради несеквестрируемост.

На осн.чл.437 ал.4 пр.2 от ГПК, решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____